

Terepi bemutatók

Fenyvesek a Bükk-fennsíkon

Ha erdészember előtt szóba kerül a Bükk-fennsík, többnyire vágyakozó sóhaj jelzi, hogy bizony ott dolgozni: a szakma netovábbja. Különösen a munkában több évtizedet eltöltött kollégáknál, akik minden valószínűség szerint már többször megcsodálhatták a helyszíni látványokat. Most a fennsík feny-

veseiben bekövetkezett változást – mely egy erős száradási folyamat – és annak a gazdálkodásra való hatását szemlélhettük. Egy pusztuló állomány mindig szívszorító látvány, de akkor különösen, ha érzésünket fokozza, hogy középkorú erdőben látjuk a pusztulást. Most egy végőráit élő lucfenyves

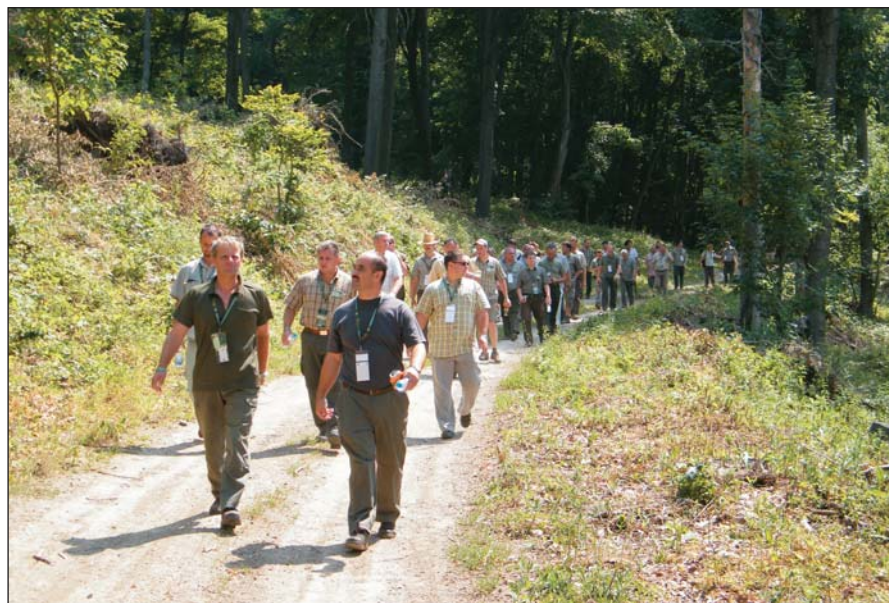
fafajcseréjét szemlélhettük. Igazi erdésznek való feladat a száradó egyedek és foltok eltávolítása után erdőt nevelni.

A jávorkúti „ősfenyves” impozáns törzseit is elérte a vég. Néhány hatalmas egyed még dacol az elmúlással, de tudjuk, menthetetlenek.

A fák halálának látványa után emberhalálra az erdei munkavégzés során elhunyt erdészekre, erdei kétkezi munkásokra emlékeztünk a kurtabérci emlékműnél, ahol három program résztvevőivel találkoztunk, hogy lerójuk kegyeletünket.

Szállaló erdő vihar után

Az Észak-Bükkben, Mályinka határában csúnya munkát végzett négy éve egy rettenetes szélvihar. A kidöntött törzsek méreteiből következtethetünk a bükös akkori állapotára. A szállaló üzemmódban kezelt állományt megbontotta a vihar, ezzel különleges feladat elé állította a területen dolgozó szakembereket. Hiszen ahhoz, hogy folyamatos erdőborítás legyen, számolni kell a nem mindennapi körülmények között végzhető fakitermeléssel, az erdőfelújítás problémáival. S ha figyelembe vesszük, hogy mindezt fokozottan védetté minősített területeken kell elvégezni, meg kell süvegeznünk az ott dolgozókat.

mű történetéről. Ezután az egyesület nevében *Zambó Péter* és *Lomniczi Gergely*, Az Északerdő Zrt. és a HCS nevében *Zay Adorján* és *Cserép János*, a hozzátartozók nevében *Halász Jakabné* és *Veres Zoltánné* helyezték el az emlékezés koszorúit.

* * *

A program végeztével a résztvevők átvonultak Kurtabércre, ahol *Bányai Péter*, a Helyi Csoport titkára felkérte *Cserép Jánost*, a HCS elnökét és *Kadlicsek Jánost*, nyugalmazott vadászati osztályvezetőt, hogy tartsák meg rövid visszaemlékezésüket a HCS, illetve az emlék-

Hagyományos bükkgazdálkodás

Az előző bemutatókhöz képest itt tiszta az erdőnevelés szakmai képlete. A tanultak és az eddigi tapasztalatok szerint folyik a szálalás, a fokozatos felújítógátás. Más-más szakmai feladatot csak a különböző korú állományokban adódó kihívás jelent.

A Tárncs tanösvényen végighaladva

és ott alaposan körülnézve ízelítőt kaphatunk az erdő gazdagságából. A mára elsorvadni látszó mészégetés és a faszénégetés mellett megismerkedhettünk Szabó Gyuri bácsival. A „bükki füves emberrel”. No, és nem utolsó sorban megkóstolhattuk néhány teáját is.

Szabó György bükkszentkereszti füvesember receptjeiből (www.gyorgytea.hu)

Agyi vérellátás: félig megtöltünk egy kisebb dunsztos üveget megpuccolt fokhagymával és 2 dl almaccetettel leöntjük. Ezt érleljük legalább egy héten keresztül, majd a két nyaki eret két oldalt időnként bekenjük és beledörzsöljük az érbe.

Aranyér: nagy útifüvet zöld állapotában megmosni, megcsipkedni és sűrűre elkészíteni, éjjelre rá kell kenni, még ha belül is van az aranyér, akkor is rá kell kenni. Télen szárított állapotában nem olyan hatásos, mint nyáron, de ha leforrázzuk az 1 csapott evőkanál nagy útifüvet, és utána leöntjük róla a vizet 10 perc állás után, ugyanúgy használhatjuk, mint zöld állapotában.

Ízület: pl. köszvény: erdeimálnalevél és fekete hamvas szeder összekeverve, 1-1 csapott evőkanállal 2 dl forró vízzel leforrázva, 10 perc állás után naponta 2x 1-1 csésze. 2 hét múlva már eredmény van. A hús evése egy héten 1x ajánlott, még ha nincs is köszvényünk, akkor is.

Romantikus vonatkozás a Bükk hegységben

Valóban az volt. Mint a kisgyermek, örültünk a kanyargós síneken erőlködő mozdony látványának, a kissé dülöngélve haladó kocsiról elének táruló erdőnek. Lillafürednek, a Palota Szállónak, felnőttként a vasútépítő Modrovich Ferenc professzor emléktáblájának, a Hámori tónak. S kibe nem rémlett fel József Attila Ódájának legalább néhány sora. Újmassán a szépen karbantartott Fazola-kohónál elmélkedhettünk a régi, letűnt idők történésein. Szép, emlékeztető élményt kaptunk a rendezőtől és a Lillafüredi Állami Erdei Vasúttól.

